

ALLAH RIZASI VE SAMİMİYET¹

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

“Allah, onunla rızası peşinde olanları selamet yollarına iletir ve onları izniyle, karanlıklardan aydınlığa çıkarıp kendilerini dosdoğru bir yola iletir.”²

Dinimiz İslam’ın gayesi yeryüzünde yaşayan bütün insanların dünya ve ahiret mutluluğunu sağlamaktır. Dâreyn saadeti diyebileceğimiz bu mutluluğun yolu bireyin yaratıcısı ve yaratılanlar ile iletişimde ortaya koyduğu tutum ve davranışlara ve bunların özünde bulunan niyetine bağlıdır. Yüce kitabımız Kur’an’ı örnek ahlakıyla hayata taşıyan Peygamberimiz ortaya koyduğu mükemmel insan profili ile bizleri Allah katında değerli kılacak olan tutum ve davranışlar konusunda aydınlatmıştır. Ayrıca Allah katında makbul sayılan amellerde bulunması gereken öz (niyet) konusunda da dikkatimizi çekmiştir. Buna göre ortaya koyduğumuz bütün tutum ve davranışlarımız ancak Allah rızasına yönelik olursa Allah katında değer bulur. Özünde Allah rızası bulunmayan hiçbir ibadetimiz veya davranışımız Allah katında değer bulmaz.

Şurası bir gerçektir ki, dünya hayatında bizler için en büyük kazanç Allah rızasını elde edebilmektir. O’nun rızasını kazanabilmek demek iyi ve güzel olan her şeyi kazanmak demektir. Bu sebeple Allah rızasına nail olmak hepimizin gayesi olmalıdır. Çünkü Allah’ın kulundan razı olması, o kul için dünya ve âhirette en büyük bahtiyarlık ve en büyük nimettir. Bu nedendir ki, bizler birbirimizin iyiliğine karşılık teşekkür mahiyetinde “Allah razı olsun” deriz. Bu cümle belki de birbirimize yaptığımız en güzel duadır. Allah’ın hoşnutluğunu kazanabilmek öncelikle O’nun gönderdiği son peygamber Hz. Muhammed (s.a.s)’e teslim olmakla olur. Yine Rabbimizin gönderdiği son ilahi kitap olan Kur’an’a tabi olmak, onu okumak, anlamak ve içerdiği insanlara hayat veren ilahi hakikatlere gönül vermekle olur. Okuduğumuz ayet-i kerimede de yüce Rabbimiz göndermiş olduğu Kur’an-ı Kerim ile rızasını arayanları mutluluk yollarına ulaştıracağını ve karanlıklardan aydınlığa çıkararak doğru yola sevk edeceğini haber vermektedir. Buradan anlaşılmaktadır ki, Allah’ın rızasına ulaşmak çok önemlidir. Ancak ona ulaşabilmek de Kur’an’a ve Hz. Peygambere tabi olmaktan geçmektedir.

Davranışlarımız ve ibadetlerimizde gerçek anlamda Allah rızasını yakalayabilmek kulluk sürecimizde erişebileceğimiz en önemli merhalelerden birisidir. Çünkü Allah rızası için yaptığımız davranışlar Allah’ın bizden hoşnut olması sonucunu doğurur. Allah’ın bizden hoşnut olması ise onun bizi sevmesi anlamına gelir ki bu durum hadis-i şerifte teşbihle ifade edildiği üzere Allah’ın bizim gören gözümüz, tutan elimiz ve yürüyen ayağımız olması yani her zaman ve her yerde bizi koruması kollaması ve bize yar ve yardımcı olması demektir. Bu ise bizim hem bu dünyada hem de ahirette huzuru ve mutluluğu yakalamamız anlamına gelmektedir.

Yüce Rabbimizin bizden yapmamızı veya yapmamamızı istediği hususlar zaten bizim kendimiz için iyi, güzel ve hayırlı olan şeylerdir. Allah rızasını kazanmak

¹Bu konu, Yunus AKKAYA, Dr. Abdurrahman CANDAN ve Dr. Zafer KOÇ’un “Kur’an’dan Öğütler” adlı kitaptaki yazılarından derlenerek hazırlanmıştır.

²Mâide, 5/16.

amacıyla yaptığımız her şeyde mutlaka bireysel ve toplumsal hayatımıza katkı sağlayacak pek çok güzellik bulunmaktadır. Bir yoksulu doyurmak, bir yetimin başını okşamak, bir hastayı ziyaret etmek vb. güzel tutum ve davranışları sergilemek bireysel açıdan bizim ruhen çok farklı bir tatmin duygusu yaşamamızı sağlarken, toplumsal açıdan ise dinimizin önemle üzerinde durduğu sevgi, barış ve kardeşlik filizlerinin insanlar arasında yeşermesine vesile olur. Ayrıca dinimiz tarafından yapılması yasaklanan şeylerden uzak durmak da bize Allah'ın rızasını kazandırır ve bütün bu yasaklar da bizim iyiliğimiz, huzur ve mutluluğumuz içindir.

Yüce Rabbimiz bizim herhangi bir davranışımızı niçin yaptığımızı ve kalbimizin derinliklerinde hangi niyeti taşıdığımızı bilir. Şunu unutmayalım ki, içinde Allah'ın rızası bulunmayan hiçbir davranış ve ibadet Rabbimizin katında değer bulmaz. Sevgili Peygamberimiz (s.a.s) bir hadislerinde bu durumu şöyle izah etmişlerdir:

إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ يُقْضَىٰ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيْهِ رَجُلٌ اسْتَشْهَدَ فَأْتِي بِهِ فَعَرَفَهُ نِعْمَهُ فَعَرَفَهَا قَالَ فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا قَالَ قَاتَلْتُ فِيكَ حَتَّى اسْتَشْهَدْتُ . قَالَ كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ قَاتَلْتَ لِأَنْ يُقَالَ جَرِيءٌ . فَقَدْ قِيلَ . ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ وَرَجُلٌ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ وَعَلَّمَهُ وَقَرَأَ الْقُرْآنَ فَأْتِي بِهِ فَعَرَفَهُ نِعْمَهُ فَعَرَفَهَا قَالَ فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا قَالَ تَعَلَّمْتُ الْعِلْمَ وَعَلَّمْتُهُ وَقَرَأْتُ فِيكَ الْقُرْآنَ . قَالَ كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ تَعَلَّمْتَ الْعِلْمَ لِيُقَالَ عَالِمٌ . وَقَرَأْتَ الْقُرْآنَ لِيقَالَ هُوَ قَارِئٌ . فَقَدْ قِيلَ ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ . وَرَجُلٌ وَسَّعَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَعْطَاهُ مِنْ أَصْنَافِ الْمَالِ كُلِّهِ فَأْتِي بِهِ فَعَرَفَهُ نِعْمَهُ فَعَرَفَهَا قَالَ فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا قَالَ مَا تَرَكْتُ مِنْ سَبِيلٍ تُحِبُّ أَنْ يُنْفَقَ فِيهَا إِلَّا أَنْفَقْتُ فِيهَا لَكَ قَالَ كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ فَعَلْتَ لِيُقَالَ هُوَ جَوَادٌ . فَقَدْ قِيلَ ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ ثُمَّ أُلْقِيَ فِي النَّارِ

“Kıyamet gününde ilk defa bir şehit hakkında hüküm verilecek ve Allah ona ne yaptığını sorduğunda;

- Senin uğrunda çarpıştım, şehit oldum diyecek.

Fakat Cenab-ı Hak ona;

- Yalan söyledin. Sana cesur adam desinler diye çarpıştın, buyuracak ve o adam yüzüstü sürüklenerek cehenneme atılacak. Daha sonra ilim öğrenip öğreten ve Kur'an okuyan birisi getirilecek. Ona da ne yaptığı sorulacak.

- İlim öğrendim ve öğrettim. Senin rızan için Kur'an okudum, diyecek. Allah Teâla ona;

- Yalan söyledin. İلمي sana âlim desinler diye öğrendin ve Kur'an'ı da güzel okuyor desinler, diye okudun. Nitekim öyle de denildi, buyuracak. O da yüzüstü sürüklenerek cehenneme atılacak.

Sonra da zengin bir adam getirilecek. O da malını Allah rızası için harcadığını söyleyecek. Allah ona da;

- Yalan söyledin. Malını cömert adam desinler diye sarf ettin diyecek ve o da diğerleri gibi cehenneme atılacak.”³

³ Müslim, İmâre, 152; Nesâî, Cihâd, 22.

Görüldüğü üzere Allah'ın rızasını kazanmak, yaptığımız işlerde samimi olmamıza bağlıdır. Nitekim Yüce Allah:

وَقُلْ اَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ اِلَى عَالَمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

*“De ki: ‘Çalışın, yapın. Yaptıklarınızı Allah da, Resûlü de, müminler de göreceklerdir. Sonra gaybı da, görülen âlemi de bilen Allah'ın huzuruna döndürüleceksiniz. O da size bütün yapmakta olduğunuz şeyleri haber verecektir.”*⁴buyurarak bizleri amellerimiz konusunda samimi olmaya, samimi davranmaya davet etmektedir. Zira kıyamet gününde amellerimiz, gizliği ve açığı; yaptığımız her şeyi ve niyetimizi her yönüyle bilen Allah'a arz olunacak, o gün her şeyin iç yüzü, hakikati ortaya çıkacaktır. Dolayısıyla bu âyet Allah'ın emrine muhalefet edenler için bir tehdidi içerdiği gibi müminler için de yaptıkları işleri Allah için samimiyetle yapmaları gerektiğine dair bir ikaz ve uyarıdır. İmanda, amelde ve ahlakî davranışlarımızda samimiyet olmalıdır. İmanımız taklitten, amelimiz gösterişten ve ahlakî davranışlarımız da yapmacıklıktan uzak olmalıdır. Allah'ın bizim içimizi, gerçek niyetimizi bilmesi gibi amellerimiz ve davranışlarımız da zamanla toplum nezdinde gerçek yüzümüzü ortaya çıkaracaktır. Bu itibarla samimiyet, insanın içiyle dışının; özüyle sözünün bir olması demektir. Kişinin, kendini farklı göstermeye çalışması, kalbinde hissetmediklerini yapmacık tarzda yaşıyor gibi dışarıya yansıtması, her şeyden önce kendisini kandırması demektir.

Allah (c.c) bu ayette bizlere hitaben, “Yapacağınızı yapın, ne işleyecekseniz işleyin, Allah, Peygamber ve müminler amellerinizi görecektir. Yapacağınız hiçbir amel Allah'a gizli kalmaz. Hatalarınızdan mı döneceksiniz, ibadet mi yapacaksınız, fakirlere ve yoksullara harcamada mı bulunacaksınız? Haydi, ne yapacaksanız onu yapın” buyurmaktadır. Böylece sorumluluğumuzu bilip kendimizi iyi davranışlara yönlendirmemizi istemektedir.

Samimiyetle, güzel bir hayat yolunda yürümeye karar veren bir insan Allah'tan mükâfatını alır. Allah içimizi de dışımızı da en iyi bilendir. Bazen mükâfatını bu dünyada verir bazen de ahirette verir. Konumuzla ilgili olarak Asr-ı Saadette yaşanan şu örnek önemlidir:

“Bedevilerden biri yerini yurdunu terk ederek Peygamberimize gelir ve Müslüman olur. Medine'ye yerleşip geçimini de çobanlık yaparak sağlar. Ganimet zamanı geldiğinde Peygamberimiz bir sahabi vasıtasıyla hissesini de kendisine gönderir. Bedevi, kendisine ganimeti götüren sahabiye ne getirdiğini sorar. Sahabi de Peygamber Efendimizin kendisine ayırdığı hisseyi getirdiğini söyler. O da hissesine düşen ganimeti eline alır ve doğruca Peygamberimize gider ve bu nedir? diye sorar. Resûlullah(s.a.s);

-Bunu senin için ayırdım buyurur. Adam;

-Ben ganimet elde etmek için sana uymadım. Eliyle boğazını göstererek, ben şuramdan ok ile vurulup şehit olmak ve cennete girmek için sana uydum der. Resûlullah (s.a.s);

-Eğer gerçekten doğru söylüyorsan ve Allah'a verdiğin sözü tutarsan Allah da istediğini verir, buyurdu. Bu kişi yapılan bir savaşta yer aldı. Savaş sonunda bu kişiyi

⁴Tevbe, 9/105.

işaret ettiği yerden okla vurulmuş olarak, Peygamberimize getirdiler. Resûlullah; “bu, O adam mı? diye sordu. Evet, dediler. Allah Resûlü; “Allah’a verdiği sözü tutmuş, Allah da dilediğini ona vermiş, buyurdu. Sonra onu kendi cübbesi ile kefenledi ve önüne koyarak namazını kıldı. Ardından ona şöyle dua etti: *Allah’ım, bu kulun senin yolunda hicret ederek şehit oldu. Ben de buna şahidim.*”⁵

Sonuç olarak yaptığımız her şeyin hesap gününde Allah’a arz edileceği bilinciyle, Allah ve resûlünün buyruklarına muhalefet etmekten ve kendimizi kandırmaktan uzak durup işlerimizi samimiyetle Allah için yapmalıyız. Buna rağmen bir hata ve isyana düştüğümüzde ise bilinçli hareket edip, kendimizi kontrol etmek, sorumluluğumuzu bilerek bu günahlardan samimiyetle dönmemiz gerekir. İşte bu gibi durumlarda samimiyetimizin göstergesi hatalarımızı telafi etmek için daha fazla iyilik, güzellikler işlememizdir. Bu konudaki samimiyetimizi sözle değil pratikte göstermeliyiz. Çünkü ortada amel olmadan sadece sözün dolaşması tek başına bir şey ifade etmediği gibi vebali de gerektirir. Yüce Allah, şöyle buyurur:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ

“Yapmayacağınız şeyleri söylemeniz, Allah katında büyük gazap gerektiren bir iştir.”⁶

Ayette de ifade edildiği üzere yapmadığı veya yapamayacağı şeyleri söylemek Allah’ın öfkesine sebep olacak bir davranıştır. Zira bu durumda olan kişi aslında samimiyetsiz davranmış olmaktadır.

Hem Rabbimize karşı hem de insanlara karşı samimi olmamız gerektiği gibi din tebliğinde de samimi olmamız gerekir. Allah rızası için yaptığımız her türlü kulluk görevimizde, ihlâs ve samimiyetimize gölge düşürecek bütün kötü düşünce ve davranışlardan kaçınmalıyız. Mesela ibadetlerimizde gösteriş (riya), maddi ya da manevi menfaat beklentisi mutlak surette ihlâs ve samimiyetimize gölge düşürür. İhlâs ve samimiyete gölge düştüğü zaman da, o işin tesiri kırılır. Hele bir de o işin içine maddî menfaat girerse, samimiyet tamamen ortadan kalkar ve artık yapılan bu işe de kulluk/ibadet denemez.

Kur’an-ı Kerim’in, bütün peygamberlerin dilinden naklettiği:

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

“Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbi olan Allah’a aittir.”⁷ mealindeki âyet, sözünü ettiğimiz hususa işaret etmektedir.

Bu ifadeler ile peygamberler, toplumlarına şu mesajı vermektedirler: “Biz, sizin için dert ve ıstırap içinde kıvraniyoruz. Siz ise mecnun diyorsunuz, hakaret ediyorsunuz, taşıyorsunuz ve insanlardan uzaklaştırmaya çalışıyorsunuz. Biz

⁵Nesâî, Cenâiz, 61.

⁶Saff, 61/3.

⁷Şuarâ, 26/109.

peygamberler ise kapı kapı dolaşıp hakkı anlatmaya çalışıyoruz. Siz ise her kapıyı suratımıza kapamakla uğraşıyorsunuz.

Yaptığınız bunca eza ve cefaya rağmen, biz peygamberler sizden ne dünyada ne de ahirette bir menfaat istemiyoruz. Bize gerçek ücreti verecek olan, bizi bu vazifeye gönderen yüce Allah'tır."

İşte Hz. Âdem'den sevgili Peygamberimiz (s.a.s)'e kadar bütün peygamberlerin Allah'a kullukta ve Peygamberlik görevlerindeki gayeleri bu ulvi makamdır.

Hepimizin sıkça okuduğu Yasin suresinde Hz. İsa'nın havarileri anlatılır. Rivayete göre üç Havari, İslam'ı anlatmak için bir şehre (Antakya olduğu söylenir) gelirler. Dönemin devlet adamları derhal onların hapsedilmelerini isterler. Emir yerine getirilir ve Havariler hapsedildiler. O yörede herkesin saygı duyduğu ve görüşlerine itimat ettiği Habib-i Neccar ismindeki mümin insan, bu haberi duyunca hemen koşar gelir ve ilgililere şöyle seslenir:

قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٠﴾ اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ

*"...Ey kavmim! Bu elçilere uyun. Sizden hiçbir ücret istemeyen kimselere uyun, onlar hidayete erdirilmiş kimselerdir."*⁸

Görüleceği gibi Habib-i Neccar, halkın elçileri dinlememesi üzerine koşarak gelmiş ve onların dürüst insanlar olduklarını ve asla maddi bir çıkar peşinde bulunmadıklarını dolayısıyla onların sözlerine kulak vermelerini istemiştir. Ne var ki, ikna edici bu sözler de fayda etmemiş, şehir halkı kendisini hunharca katletmiştir.⁹

Geçmişte olduğu gibi günümüzde de dinî konular, kötü niyetli insanlar tarafından çoğu zaman istismar edilmekte ve din, maddi çıkar amaçlı kullanılabilir. Sevgili Peygamberimiz (s.a.s)'in Mekke hayatını göz önüne getirsek son derece ilginç örnekler görürüz. Yüce Allah, resûlü Muhammed'i bir müjdeci; bâtil inançlara ve kirli hayata kendilerini kaptırıp gidenler için de uyarıcı olarak göndermiştir. Peygamberin biricik görevi budur, bundan başka bir gayesi yoktur. O, davetine karşılık kişisel bir amaç, bir çıkar beklemez ve beklememiştir; tek beklediği şey, insanların özgür kararlarıyla Allah yolunu seçip bu yolda yürümeleridir. Nitekim Mekkeli putperestlerin ileri gelenleri çeşitli vesilelerle, bu davasından vazgeçmesi karşılığında kendisine dilediği kadar servet vermek, başlarına lider yapmak, en güzel kadınlarla evlendirmek gibi cazip tekliflerde bulunmuşlar; fakat o, bu teklifleri kesinlikle reddetmiştir.¹⁰

Buna göre hepimiz de dinimizin emirlerini imkânlarımız ölçüsünde yaşamak ve insanlara da doğru bildiklerimizi anlatmakla sorumluyuz. Bunları yaparken muhataplarımızdan kişisel bir çıkar, maddî veya manevî bir karşılık beklememeliyiz. Aksi takdirde ne ibadetlerimizden manevî bir zevk alırız, ne de Hz. Peygamber'in ahlakını kendimize örnek almış oluruz. Zira yüce Allah, basit dünya menfaatleri için dini asla kullanmamamızı emretmektedir:

⁸Yâsîn, 36/20-21.

⁹Kur'an Yolu, DİB Yayınları, IV/430-431.

¹⁰Kur'an Yolu, DİB Yayınları, IV/146.

فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا

“...İnsanlardan korkmayın, benden korkun ve benim âyetlerimi az bir paraya satmayın!...”¹¹

Hülasa, bizi yaratıp dünyaya gönderen Rabbimiz, biz kullarının ihtiyaçlarını karşılayıp doğru yolu gösteren, doğruluğunda şüphe edilmeyen Kur’an’ı göndermiş ve gönderdiği kitaba tabi olup, onu kendimize rehber edinmemizi istemiştir. O halde gönül huzuru ile Rabbimize yönelerek O’na ibadet etmeli ve ondan yardım dilemeliyiz.

Rabbimiz bizleri bu duruma düşmekten korusun. Bizlere rızasına uygun düşen tutum ve davranışları yapmayı ve rızasını kazanmayı nasip eylesin. Şunu unutmayalım ki, Allah rızası olmadan başarı olmaz, mutluluk olmaz ve Müslümanın en uzun yolculuğu olan cennete ulaşılmaz. Öyleyse her işimizde, her davranışımızda, konuşmamızda, oturmamızda, kalkmamızda, dostluğumuzda, arkadaşlığımızda, komşuluğumuzda sözün özü hayatımızın her anında Allah rızasını gözetmeliyiz.

---

¹¹Mâide, 5/44.